

Skatteministeriet

26. november 2024
J.nr. 2023 - 8046

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 25 - Forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto. (Afskaffelse af muligheden for at straksafskrive på edb-software, knowhow og patentrettigheder m.v. og forhøjelse af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 30 af 25. november 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Rasmus Stoklund

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren enkelt og med konkrete eksempler forklare konsekvenserne af de foreslåede regler vedrørende udgifter til anskaffelse og egenudvikling af software, herunder hvordan virksomheder skal behandle:

1. Anskaffelsesudgifter for køb af software fra tredjemand.
2. Lønudgifter til medarbejdere, der arbejder på tilpasning af købt software og egenudvikling af software.
3. Udgifter til eksterne konsulenter og licensbetalinger ved køb af software eller vedrørende egenudvikling af software.
4. Andre tilknyttede omkostninger, som f.eks. projektledelse og implementering af købt henholdsvis egenudviklet software?

Ministerens besvarelse i svaret belyser, hvornår sådanne udgifter kan fratreges som driftsudgifter i året, hvornår udgifterne skal aktiveres og afskrives over en årrække, samt om der er tilfælde hvor virksomheden slet ikke kan fratreges som driftsomkostning eller afskrive udgifterne.

Svar

Det er med lovforslaget foreslået at afskaffe muligheden for at straksafskrive på edb-software. Det er således de udgifter, der i dag straksafskrives (herunder i nogle tilfælde lønudgifter), der fremover også for edb-software som udgangspunkt vil skulle afskrives efter saldoprincippet på samme måde som driftsmidler.

Software anses for anskaffet, når den er leveret til en igangværende virksomhed og færdiggjort i et sådant omfang, at den kan indgå i driften af virksomheden. Afskrivningsgrundlaget udgør den samlede anskaffelsessum inklusiv handels- og leveringsomkostninger og omkostninger til opsætning og klargøring.

En virksomhed indgår fx en aftale i år 1 om køb/udvikling af et nyt regnskabssystem til virksomheden for 1 mio. kr. Virksomheden betaler 500.000 kr. i år 1 og de resterende 500.000 kr. i år 2, hvor regnskabssystemet leveres og indgår i virksomhedens drift. Efter gældende regler vil virksomheden kunne straksafskrive anskaffelsessummen på 1 mio. kr. i år 2. Efter forslaget vil anskaffelsessummen skulle indgå på virksomhedens almindelige driftsmiddelsaldo og afskrives med op til 25 pct. årligt efter saldometoden.

Hvis virksomheden i stedet har mulighed for – og vælger – at lade egne medarbejdere udvikle og programmere det nye regnskabssystem, vil udgifterne hertil indgå i anskaffelsessummen og skulle afskrives på samme måde som ved køb. Egenfremstilling af virksomhedens software behandles således også efter samme principper som driftsmidler.

Hvis virksomheden i eksemplet ovenfor indleder egenudvikling af software i år 1, men i år 2 må opgave projektet, vil de lønudgifter til medarbejderne vedrørende projektet, som ikke kunne fradrages i år 1, i stedet kunne fradrages i år 2.

Hvis virksomheden i forbindelse med køb af fx et regnskabssystem anvender egne medarbejdere til implementering af systemet, kan lønudgifter til disse medarbejdere udgøre en

del af anskaffelsessummen, hvis de har den fornødne direkte tilknytning til anskaffelsen, fx hvis der er tale om programmeringsopgaver og lignende it-tekniske ændringer, der ”bygger bro” til virksomhedens andre systemer og er nødvendige for, at regnskabssystemet kan anvendes i virksomhedens drift.

Udgør købesummen fx 1 mio. kr., og har virksomhedens egne, softwarekyndige, medarbejdere foretaget sådanne tilpasninger, skal en lønudgift hertil på fx 200.000 kr. tillægges selve købesummen. Anskaffelsesudgifterne udgør her således 1,2 mio. kr.

Dette er derimod som udgangspunkt ikke tilfældet for udgifter til løn til egne medarbejdere, der i forbindelse med udviklingen af software klarlægger krav og behov, som softwaren skal kunne håndtere, samt lønudgifter til tilpasninger til virksomhedens forhold gennem almindelig anvendelse af softwaren. Udgifter til oplæring af medarbejderne i brug af fx et nyt regnskabssystem vil heller ikke være en del af anskaffelsessummen, der skal afskrives.

Foretages der på et senere tidspunkt større tilpasninger af softwaren eller tilkøb af nye selvstændige moduler, kan der være tale om forbedringsudgifter, der ligesom anskaffelsesudgifter skal afskrives. Der er dog typisk tale om vedligeholdelsesudgifter, der kan fradrages, hvor en virksomhed foretager almindelige opdateringer af dens software, evt. for at leve op til en leverandørs krav eller af sikkerhedshensyn, og der kan også være tale om vedligeholdelsesudgifter, selv om der er tale om større tilpasninger og nye funktionaliteter, hvis disse indgår naturligt i det eksisterende system.

Det er ikke afgørende, om det er en af virksomhedens egne medarbejdere eller en ekstern konsulent, der forestår en sådan tilpasnings- eller udviklingsopgave mv.

Af afskrivningslovens § 2, stk. 2, følger, at udgifter til anskaffelse af software afskrives efter reglerne i afskrivningslovens kapitel 2, uanset om der er tale om erhvervelse af en tidsubegrænset brugsrettighed i henhold til en softwarelicensaftale eller lignende. Er der tale om en abonnementsordning, vil der alt andet lige være tale om en tidsbegrænset ret til software, således at udgiften ikke skal afskrives efter afskrivningsloven, men som udgangspunkt vil kunne fradrages som en driftsomkostning.

Lovforslaget indebærer ikke, at udgifter til anskaffelse af software, der efter gældende regler kan fradrages eller afskrives, ikke længere vil være fradrags- eller afskrivningsberettigede.